

30 decembrie 2018 • SFÂNȚA FAMILIE: ISUS, MARIA ȘI IOSIF • Sf. Felix I, pp.

LECTURA I

Samuel, câte zile va avea, va fi dăruit Domnului.

Citire din cartea întâi a lui Samuel 1,20-22.24-28

Când s-au împlinit zilele, Ana a zămislit și a născut un fiu. I-a pus numele Samuel, căci zicea: „De la Domnul l-am cerut!” Elcana a urcat cu toată casa lui să aducă Domnului jertfa de fiecare an și să-și împlinească votul. Dar Ana nu a urcat, ci i-a zis soțului ei: „Când îl voi înțărca pe copil, îl voi duce și-l voi prezenta înaintea Domnului. Și va rămâne acolo pentru totdeauna”. Când l-a înțărcat, l-a dus cu ea. A luat trei tauri, o efă de făină și un burduf cu vin și le-a dus în casa Domnului, la Șilo. Copilul era încă mic. Au înjunghiat taurul și au dus copilul la Eli. Ana a zis: „Te rog, domnul meu! Pe viața ta, domnul meu: eu sunt femeia care stătea înaintea ta rugându-se Domnului! Pentru copilul acesta m-am rugat și Domnul a ascultat cererea pe care i-am adresat-o. De aceea și eu îl dăruiesc Domnului pentru toate zilele pe care le va avea de la Domnul”. Și s-au prosternat acolo înaintea Domnului.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 83(84),2-3.5-6a.9-10 (R.: cf. 5)

R.: Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, Doamne, pentru că te pot lăuda mereu!

Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Doamne Sabaot!

Sufletul meu suspină, ba chiar tânjește după curțile Domnului.

Inima mea și trupul meu tresaltă de bucurie

în Dumnezeu cel viu! **R.**

Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta,

pentru că te pot lăuda mereu!

Fericit este omul care își află tăria în tine

și căile tale sunt mereu în inima sa! **R.**

Doamne Dumnezeule Sabaot, ascultă rugăciunea mea;

Dumnezeul lui Iacob, pleacă-ți urechea!

Dumnezeule, scutul nostru,

privește și vezi fața unsului tău! **R.**

LECTURA A II-A

Ne numim copiii lui Dumnezeu.

Și suntem.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 3,1-2.21-24

Preaiubiților, vedeți câtă iubire ne-a dăruit Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. De aceea lumea nu ne cunoaște, pentru că nu l-a cunoscut pe el. Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar nu s-a arătat încă ce vom fi. Știm că atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui pentru că îl vom vedea așa cum este. Iubiților, dacă inima noastră nu ne acuză, avem încredere în Dumnezeu și orice i-am cere primim de la el pentru că ținem poruncile lui și facem ceea ce îi este plăcut. Aceasta este porunca lui: să credem în numele Fiului său Isus Cristos, și să ne iubim unii pe alții, după cum ne-a dat poruncă. Cel care ține poruncile lui rămâne în el și el în acesta. Prin aceasta cunoaștem că rămâne în noi, după Duhul pe care ni l-a dat.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. *Fap 16,14b*

(Aleluia) Deschide, Doamne, inima noastră, ca să înțelegem cuvintele Fiului tău! (Aleluia)

EVANGHELIA

Isus este găsit de părinții săi în mijlocul învățătorilor.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 2,41-52

Părinții lui Isus mergeau în fiecare an la Ierusalim, de sărbătoarea Paștelui. Când avea el doisprezece ani, au urcat acolo, după obiceiul sărbătorii. Împlinindu-se acele zile, pe când se întorceau, copilul Isus a rămas în Ierusalim, dar părinții lui nu știau. Socotind însă că este cu grupul de pelerini, au mers cale de o zi și-l căutau printre rude și cunoscuți. Negăsindu-l, s-au întors la Ierusalim căutându-l. După trei zile, l-au găsit în templu, stând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și punându-le întrebări. Toți cei care îl ascultau se mirau de înțelepciunea și de răs-

punsurile lui. Văzându-l, ei au rămas înmărmuriți și mama lui i-a spus: „Fiule, de ce ne-ai făcut aceasta? Iată, tatăl tău și cu mine te-am căutat îngrijorați!” El însă le-a spus: „De ce m-ați căutat? Nu știați că eu trebuie să fiu în casa Tatălui meu?” Însă ei n-au înțeles cuvântul pe care li-l spusese. Apoi a coborât cu ei, a venit la Nazaret și era supus lor. Iar mama lui păstra toate aceste cuvinte în inima ei. Isus creștea în înțelepciune, statură și har înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Cuvântul Domnului

Biserica trăiește astăzi bucuria Nașterii Domnului, a Fiului lui Dumnezeu, la Betleem: ca mister al familiei, al Sfintei Familii. Este un adevăr profund uman; prin nașterea unui copil comunitatea conjugală formată dintr-un bărbat și o femeie, din soț și soție, devine familie într-un mod mai perfect. În același timp, acesta este un mare mister al lui Dumnezeu care se dezvăluie înaintea oamenilor: misterul ascuns în credința și în inima acelor soți, Maria și Iosif din Nazaret. La început numai ei au fost martori ai faptului că acel copil născut la Betleem, este „Fiul celui Preaînalt”, venit în lume prin lucrarea Duhului Sfânt. Numai celor doi, Mariei și lui Iosif, le-a fost dat să cunoască misterul acelei familii, pe care Tatăl Cereșc, prin nașterea lui Isus, a format-o cu ei și între ei. În măsura în care acest mister se dezvăluie înaintea ochilor credinței celorlalți oameni, Biserica întregă vede în Sfânta Familie o expresie particulară a apropierii lui Dumnezeu și un semn particular de ridicare a oricărei familii umane, în demnitatea ei, potrivit cu proiectul Creatorului. Această demnitate este confirmată prin sacramentul căsătoriei, cu acel sacrament care este mare - așa cum spune Sfântul Paul - „în

Cristos și în Biserica” (cf. Ef 5, 32).

Îndreptându-ne ochii credinței noastre către Sfânta Familie, liturgia duminicii de astăzi încearcă să pună în evidență ceea ce este decisiv pentru sfințenia și demnitatea familiei.

Mărturia despre viața Sfintei Familii de la Nazaret, așa cum ați auzit, este foarte concisă, dar și bogată în conținut.

(...) Cuvintele rostite de Isus se proiectează asupra viitorului său: „De ce m-ați căutat? Nu știți că eu trebuie să fiu în casa Tatălui meu?”

Tocmai aceste cuvinte care se proiectează asupra viitorului - cuvinte pe care Maria și Iosif nu le-au înțeles în acel moment - constituie o certitudine a sfințeniei familiei de la Nazaret.

Cuvinte ca acestea, care trimit la viitorul copiilor, sunt rodul unei maturități spirituale intense a oricărei familii creștine.

Alături de părinți trebuie să se maturizeze tinerii, fiii și ficele, pentru o vocație specifică pe care fiecare dintre ei o primește de la Dumnezeu.

Biserica privește astăzi la exemplul Sfintei Familii de la Nazaret, și în același timp se roagă pentru toate familiile.

Papa Ioan Paul al II-lea, Omilie,
Piața Venezia, 29 decembrie 1985

Sfântul săptămânii

Genoveva (422-500)

S-a născut la Nanterre, în apropiere de Paris. La vârsta de 15 ani s-a consfințit lui Dumnezeu, cerând să facă parte dintr-un grup de tinere consacrate. S-a dedicat îngrijirii celor lipsiți și bolnavi și a dus o viață de pocăință. Când Parisul a fost amenințat de huni, Genoveva i-a convins pe parizieni să rămână în cetate și să-și pună încrederea în ocrotirea lui Dumnezeu. Când a apărut foametea în cetate, Genoveva a adunat cereale de la țărani și le-a împărțit cu generozitate.

Calendarul săptămânii 30 decembrie 2018 - 6 ianuarie 2019

- 30 D SF. FAMILIE: ISUS, MARIA ȘI IOSIF; Sf. Felix I, pp.
- 31 L Ss. Silvestru I, pp. *; Melania; Ecaterina Labouré, fc.
- 1 M SF. FC. MARIA, NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU (ANUL NOU); Fer. Marian, pr. m.
- 2 M Ss. Vasile cel Mare și Grigore din Nazianz, ep. înv. **
Psf. Nume al lui Isus *; Ss. Argeu,
- 3 J Narcis și Marcelin, frați, Claudion și îns., m. din Tomis *; Genoveva, fc.
- 4 V Sf. Angela din Foligno, văduvă
- 5 S Ss. Emiliană, fc.; Eduard Mărturisorul, rege
- 6 D EPIFANIA DOMNULUI; Sf. Andrei Corsini, ep.

Gândul săptămânii

„Cel care se despoaie pentru ceilalți, se îmbracă cu Cristos.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2018 don Giovanni Berti, gioba.it

CRĂCIUNUL... GOANA DUPĂ ULTIMA DECORAȚIUNE...